

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Episcopul Gurie Georgiu, Întâiul Arhipăstor al Devei și

Hunedoarei : mărturii, gânduri, amintiri / coord.:

Nestor Dinculeană, pr. Florin Dobrei. - Arad : Editura
Universității "Aurel Vlaicu" ; Deva : Editura Episcopiei

Devei și Hunedoarei, 2022

ISBN 978-973-752-888-9

ISBN 978-606-8692-95-1

I. Nestor Dinculeană, episcop al Devei și Hunedoarei (coord.)

II. Dobrei, Florin (coord.)

2

DTP & layout: pr. Mircea Mihuleț

Copertă: S.C. INDESIGN S.R.L.

Foto copertă I: George Crăsnean

Foto copertă IV: Cătălin Ungureanu

**EPISCOPUL GURIE GEORGIU,
ÎNTÂIUL ARHIPĂSTOR AL DEVEI ȘI
HUNEDOAREI.
MĂRTURII, GÂNDURI, AMINTIRI**

† Nestor DINCULEANĂ
Pr. Florin DOBREI
(coordonatori)

Editura Universității
„Aurel Vlaicu”
Arad

Editura
Episcopiei
Devei și Hunedoarei

2022

**EPISCOPUL GURIE AL DEVEI ȘI HUNEDOAREI
(1968-2021)
– UN PĂSTOR HARNIC ȘI MILOSTIV***

Întreaga Biserică Ortodoxă Română a primit, cu profundă tristețe creștinească, vestea neașteptată a plecării din această lume a Preasfințitului Părinte Gurie, primul episcop al nou înființatei Episcopii a Devei și Hunedoarei (2009), arhipăstor misionar și harnic, care s-a remarcat prin vocația sa spre dialog și comuniune, prin bunătatea și dărnicia părintească, exprimate adeseori atât față de clerici, cât și de credincioșii păstoriți.

Dăruit de Dumnezeu cu harisme specifice pentru împlinirea misiunii sfinte de arhipăstor, vrednicul de pomenire Episcopul Gurie Georgiu s-a născut la 31 decembrie 1968, în satul Huta-Chiuiești (jud. Cluj). În anul 1992 a absolvit Seminarul Teologic din Craiova, iar între anii 1992-1996 a urmat Facultatea de Teologie Ortodoxă din Craiova. În anul 1988 a intrat, ca frate de mănăstire, în obștea Mănăstirii Lainici (jud. Gorj), fiind tuns în monahism în ziua de 1 februarie 1990. În perioada 1989-1996 a fost secretar de cabinet al vrednicului de pomenire Mitropolitul Nestor Vornicescu al Olteniei. A fost hirotonit ierodiacon la 4 februarie 1990, respectiv ieromonah, la 1 ianuarie 1992, în Catedrala Mitropolitană „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” din Craiova; în 1996 a fost hirotosit protosinghel, iar în 2001, arhimandrit. Pregătirea sa teologică a continuat cu două stagii postuniversitare, master (1996-1997) și doctorat (1997-2000), la Institutul de Teologie Pastoral-Misionară din Padova (Italia), încununată ulterior cu obținerea titlului de Doctor în Teologie în cadrul Școlii Doctorale a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia.

* Mesajul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru volumul comemorativ dedicat Preasfințitului Părinte Gurie Georgiu, întâiul arhipăstor al Episcopiei Devei și Hunedoarei, la împlinirea unui an de la trecerea la cele veșnice, 21 octombrie 2022.

În anul 2001, la recomandarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, pe atunci Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, Arhimandritul Gurie Georgiu a fost ales Episcop-
vicar al Arhiepiscopiei Craiovei. În perioada anilor 2004-2009 a predat, ca profesor, la Facultatea de Teologie din Craiova, disciplina „Teologie Pastorală”, elaborând două prețioase volume cu caracter pastoral-misionar, anume: *Meditații duhovnicești la sfârșit de modernitate* și *Despre mântuirea sufletului în era post-industrială*, precum și alte lucrări, articole, note, comentarii și cuvântări. De asemenea, din anul 2010 a predat aceeași disciplină, ca profesor titular, la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, respectiv, în calitate de cadru didactic asociat (din toamna anului universitar 2021/2022), la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad. A participat, ca delegat al Sfântului Sinod, la mai multe simpozioane, congrese, conferințe și întruniri naționale și internaționale pe teme de teologie, în țară și peste hotare (Padova, Aquileia, Verona, Milano, Roma etc.).

În ședința din 19 iunie 2009, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât înființarea Episcopiei Devei și Hunedoarei, cu reședința în municipiul Deva, iar în 29 octombrie 2009 a fost ales, prin vot secret, ierarhul noii eparhii, în persoana Preasfințitului Părinte Gurie Georgiu. Având jurisdicție peste întregul județ Hunedoara, noua eparhie, aflată până în februarie 2012 în componența Mitropoliei Banatului, iar de atunci și până în prezent în Mitropolia Ardealului, se contura pornind tocmai de la trecutul încărcat de istorie și spiritualitate al zonei, care păstrează străvechile vetre-leagăn ale poporului român: Sarmizegetusa Dacică și Ulpia Traiana Romană, precum și cele mai vechi biserici ortodoxe de piatră din România, în Țara Hațegului și pe Valea Mureșului.

Păstrăm în suflet atmosfera duhovnicească a momentului festiv al instalării Preasfințitului Părinte Gurie Georgiu, ca cel

dintâi Episcop al Devei și Hunedoarei, când ne-am bucurat de împreună slujire, alături de 23 ierarhi membri ai Sfântului Sinod, cu un mare sobor de preoți și diaconi, în Catedrala „Sfântul Ierarh Nicolae” din Deva, în prezența a câtorva mii de credincioși, care s-au rugat împreună cu noi. A fost o atmosferă de mare sărbătoare duhovnicească, desfășurată într-o zi surprinzător de călduroasă, duminică, 29 noiembrie 2009.

În cuvântul ținut la finalul momentului solemn, Preasfințitul Părinte Gurie a subliniat trecutul istoric și bogăția de valori spirituale a noii eparhii, anunțând totodată noua dinamică a misiunii pe care avea să o desfășoare, prin îmbinarea activității pastorale cu cea caritativă, prin misiunea cu tinerii și întărirea vieții monahale, în scopul apropierii de Dumnezeu. În cei 12 ani de arhipăstorire a Episcopiei Devei și Hunedoarei, vrednicul de pomenire Episcopul Gurie a realizat multe lucrări, dintre care amintim:

- achiziția, consolidarea, renovarea și dotarea unei clădiri vechi pentru a deveni sediu administrativ al Centrului Eparhial al Episcopiei Devei și a Hunedoarei;
- achiziția unui imobil situat în proximitatea Catedralei Episcopale și a Centrului Eparhial și amenajarea acestuia ca reședință episcopală, prevăzută cu un paraclis închinat „Sfântului Luca al Crimeii”;
- înființarea mai multor parohii (în zone rurale și în foste cartiere muncitorești din Deva, Hunedoara, Petroșani, Petrila, Călan, Orăștie, Hațeg și Simeria), precum și hirotonirea a 140 de preoți și diaconi;
- târnosirea a peste 25 de biserici nou-construite; punerea pietrei de temelie pentru alte 30 de lăcașuri de cult (aflate în faza de construcție sau de finisare), renovarea și pictarea sau repictarea a peste 200 de biserici.
- înființarea a 13 așezăminte monahale noi, pe lângă cele 10 chinovii călugărești existente în ținuturile Hunedoarei.
- demn de menționat este proiectul unic în Patriarhia

Română, intitulat *Să ne cunoaștem credința*, constând din oferirea gratuită din partea Chiriarhului, prin intermediul preoților-parohi, a peste 120.000 de exemplare din volumul *Învățătură de credință ortodoxă* (Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2015), tuturor familiilor ortodoxe din cuprinsul eparhiei (inclusiv familiilor mixte din punct de vedere al credinței).

- înființarea mai multor centre educațional-catehetice și tabere tematice pentru copii și tineri, precum *Centrele pentru activități cu tinerii „Orthocaffè”* de la Deva și Hațeg.
- în plan cultural, o realizare importantă este înființarea *Editurii Episcopiei Devei și Hunedoarei* (2011), respectiv înființarea revistei eparhiale *Dacia Creștină. De la Dacia Romană la România creștină*.
- din sfera activităților social-filantropice o importantă realizare o constituie înființarea *Centrului socio-medical „Sfântul Ierarh Nectarie”* din Deva, precum și alte centre și programe social-filantropice.

Păstrăm, de asemenea, în suflet amintirea întâlnirii cu Preasfințitul Părinte Gurie, cu clerul și credincioșii din tânăra eparhie a Bisericii noastre din ținuturile Hunedoarei, în timpul vizitei noastre canonice din perioada 7-9 noiembrie 2014. Bucuria acestui eveniment binecuvântat a fost sporită de prezența moaștelor Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, de la biserica „Sfântul Gheorghe Nou” din București, pe care le-am adus în istorica cetate a Devei ca semn de prețuire pentru evlavia credincioșilor ortodocși din această zonă a țării, dar și ca mijloc de întărire în credință și în demnitate românească. Ne-am bucurat atunci de împreună slujire la sfințirea bisericii „Nașterea Maicii Domnului” și „Sfinții Martiri Brâncoveni” din Deva, eveniment sfânt și solemn de spiritualitate creștină și demnitate românească, la care au participat mulți ierarhi, preoți și credincioși. Cu acel prilej, am săvârșit slujba de sfințire a noului sediu administrativ al Centrului Eparhial și am inaugurat *Centrul*

socio-medical „Sfântul Ierarh Nectarie” al Episcopiei Devei și Hunedoarei.

Preasfințitul Părinte Gurie va rămâne pururea în mintea și în inima noastră și a tuturor celor care l-au cunoscut și l-au prețuit ca fiind un model de fidelitate și slujire a Mântuitorului Hristos și a Bisericii Sale, un model luminos și inspirator pentru generația tânără, prin bunătatea și blândețea sa, prin spiritul său profund misionar, prin noblețea sa sufletească și prin modul în care a știut, cu jertfă și cu multă dragoste, să înalțe o eparhie nouă într-o zonă plină de istorie și spiritualitate.

Pentru tot ce a reprezentat Preasfințitul Părinte Gurie, fratele nostru în Hristos, în viața eparhiei Devei și Hunedoarei și în întreaga Biserică Ortodoxă Română, aducem un pios omagiu de recunoștință, prețuire și rugăciune fierbinte înaintea Tronului Ceresc, fiind încredințați că Hristos, pe Care L-a slujit întreaga sa viață, îi va răsplăti zelul misionar și lupta pentru păstrarea dreptei credințe, rânduind sufletul lui în comuniunea sfinților slujitori, împreună cu dreptii și îngerii din ceruri.

Veșnica lui pomenire din neam în neam!

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

PREASFINȚITUL PĂRINTE GURIE – PĂRINTELE CU SUFLET DE COPIL –

Dacă la momentul plecării la cele veșnice a unui OM am cere fiului său iubit și împlinit ca OM să illustreze chipul părintelui său, care l-a născut, l-a vegheat și a trudit cu răbdare și jertfă la devenirea sa ca OM, cu siguranță chipul tatălui se va vedea zugrăvit în culori nuanțate de seriozitate, maturitate, sobrietate și bătrâneasca înțelepciune a omului încercat de greutățile vieții, care, purtând povara anilor, transmite urmașilor, în duh testamentar, moștenirea experienței dobândite de-a lungul vremii.

Firescul lumii nu își găsește însă întotdeauna așezarea în logica lucrărilor lui Dumnezeu cu noi, oamenii, iar predarea omului de bunăvoie în mâna Atotțiitorului ne regăsește de multe ori în trăiri și înfăptuiri neînțelese de mintea și rațiunea umană, sensul multora dintre acestea putând fi deslușite abia după risipirea ceții prezentului sub razele scurgerii timpului, așezate în lumina celor trecute, dar și a celor viitoare.

Într-un astfel de context aş încadra experiența petrecerii unui răstimp de 16 ani în preajma Preasfințitului Părinte Gurie Georgiu, părintele meu duhovnicesc și primul episcop al Devei și Hunedoarei, un OM plecat prea devreme la Dumnezeu, în sufletul căruia regăseai în același timp părintele și copilul, maturitatea și naivitatea, sobrietatea și entuziasmul, cunoașterea și simplitatea, antagonisme care se întrevedeau armonios înfăptuite în relația Preasfinției Sale cu oamenii, potrivit contextului și persoanei.

O simplă întâlnire cu Preasfințitul Părinte Gurie lăsa în urmă o prietenie sinceră, o legătură de suflet în care, dintru început, tu te simțeai cel privilegiat, devenind pe loc beneficiarul unei cinstiri nejustificate, pe care o primeai în dar de la un om

care, deși îmbrăcat cu autoritatea și înălțimea slujirii arhieresti, îți devenea dintr-o dată nu doar egal, ci prieten drag și chiar slujitor.

Cunoscându-l ca dascăl la Facultatea de Teologie din Craiova vreme de doi ani, fiindu-i apropiat colaborator în ultimii doi ani de slujire ca Episcop vicar al Arhiepiscopiei Craiovei, iar mai apoi continuând activitatea alături de Preasfinția Sa în cei doisprezece ani de slujire ca cel dintâi episcop al Devei și Hunedoarei, am admirat în persoana Preasfințitului Părinte Gurie un neobosit lucrător și ostenitor al Bisericii lui Hristos, mereu conștient de responsabilitatea slujirii primite de la Dumnezeu, străduindu-se în toată vremea a se ridica la înălțimea chemării primite de la Dumnezeu.

Împlinind o ascultare desăvârșită față de mai marii păstori duhovnicești și slujind „cu timp și fără timp” poporul lui Dumnezeu, a căutat permanent să-și îplinească cu multă dăruire slujirea de călăuzitor al turmei cuvântătoare pe calea mântuirii, căutând noi și noi mijloace de intensificare a activității misionar-pastorale în rândul credincioșilor pe care i-a iubit sincer, purtându-i mereu în rugăciune. Adesea mărturisea că își dorește o conlucrare frățescă alături de toți preoții slujitori din eparhie, pe care îi prețuia nespus și cărora le era alături în toate încercările cu care se confruntau, căutând mereu să le fie un adevărat părinte, arătându-le dragoste și disponibilitate în toată vremea. Pe monahii și pe monahiile din eparhie îi considera reazem și ajutor de rugăciune în greua misiune de purtare a crucii arhieriei, odihnindu-se cu sufletul ori de câte ori poposea în asezămintele monahale, unde negreșit, în fiecare an, săvârșea Sfânta Liturghie la cel puțin unul dintre hramurile acestora.

Ctitor al sediului Centrului Eparhial al Episcopiei Devei și Hunedoarei și al reședinței episcopale, precum și inițiator al ridicării multor edificii bisericesti și spații destinate activităților sociale și cultural-educaționale, Preasfințitul Părinte Gurie a reușit, în doar un deceniu de slujire la Deva, să organizeze

în eparhia hunedoreană toate cele de trebuință unei bune desfășurări a activității bisericești, așezând Biserica lui Hristos în foarte bune relații de colaborare cu instituțiile centrale, județene și locale, reușind să statornicească fructuoase parteneriate cu autoritățile de stat pentru desfășurarea de diverse activități, spre binele și ajutorarea credincioșilor hunedoreni.

Dincolo însă de multiplele realizări administrativ-gospodărești, social-filantropice și cultural-educaționale înfăptuite cu multă trudă și dragoste de Preasfințitul Părinte Gurie în anii de slujire ca episcop al Devei și Hunedoarei, fără a insista cu detalii despre acestea, aș dori să-i așez în lumină personalitatea mai ales prin prisma descrierii ilustrate de cei mai mulți dintre cunoscuți: „un om bun la suflet”, „un om plin de dragoste”, „un om darnic”, „un om simplu și smerit”, „un adevărat părinte iubitor și iertător”.

Preasfințitul Părinte Gurie era dăruit cu o frumusețe interioară aparte, cu o disponibilitate și o ospitalitate rar întâlnite și îndreptate în egală măsură către toți. Găsea întotdeauna timp să primească pe tot omul care îl căuta, iar despărțirea de Preasfinția Sa era mereu așezată sub semnul dărnicii, oferind mereu daruri din belșug tuturor. Era un adevărat mesager al bucuriei, căutând mereu să mângâie sufletele întristate și găsind întotdeauna cheia care să deschidă inima omului. Prezența Preasfinției Sale aducea în aer un iz de sărbătoare. Cu un zâmbet angelic și cu o naturalețe a gesturilor, regăseai în Preasfințitului Gurie un suflet de copil, care se bucura adesea de lucruri simple și aparent neînsemnate. Dar cel mai mult se bucura de bucuria celorlalți. Evita întotdeauna momentele care îl așezau în centrul atenției, mai ales în zilele care aveau legătură cu evenimente importante din viața Sa, preferând, în astfel de clipe, compania celor mai apropiați colaboratori sau pe cea a lucrătorilor de la Centrul Eparhial. Mereu însă transforma în sărbătoare evenimentele importante din viața celorlalți. Era foarte fericit când oferea daruri, iar când primea ceva, în cel mai scurt timp

împlinea cuvântul „dar din dar se face Rai”. Vorbind despre cum trebuie să dăruim, adesea spunea: „Ceea ce iubești mai mult aceea să dăruiești!”.

Cu siguranță, dacă am culege mărturii despre bunătatea, dărnicia și iubirea pe care Preasfințitul Părinte Gurie le-a revărsat peste oameni, îndrăznesc să spun că această carte ar căpăta o formă nepotrivită prin grosimea ei, de aceea voi încerca să rezum în simple și sărace cuvinte aceste strălucite podoabe ale sufletului Preasfinției Sale, ca unul care m-am împărtășit cel mai mult de vederea luminii lor și din care mi-am adăpat sufletul în anii de lupte și grele încercări pentru a împlini slujirile de monah, preot și mai apoi arhiereu.

Am fost binecuvântat a-i fi nevrednic ucenic și, printr-o rânduială a Proniei dumnezeiești, m-am aflat chemat a fi verigă într-o legătură de paternitate spirituală, în care Preasfinția Sa împlinea *calitatea de copil* al unui Nestor, vrednicul mitropolit al Olteniei, și *calitatea de părinte* al unui alt Nestor, nevrednic ucenic primit în dragostea Preasfinției Sale sub povara unui nume mare, dar hotărât de sorți la rânduiala tunderii în monahism.

De multe ori, printr-o atitudine plină de simplitate, sinceritate și entuziasm specific nevinovaților prunci, comportamentul Preasfinției Sale te uimea printr-o smerenie îmbrăcată într-o haină neobișnuită. Prin răbdare, înțelepciune și previziune profetică reușea să dobândească bucuria împlinirii unor lucrări prin mijloace demne de socoteala celor mai învățați arhistrategi.

Preasfinția Sa mi-a fost un dascăl iscusit. De altfel, am fost martorul multor lecții de trăire spirituală și de formare profesională, o moștenire bogată în experiențe unice, pe care, cu părintească dragoste și cu bunătate, a dorit să ne-o lase nouă, tuturor, în ceasul plecării Sale la cele veșnice.

Cuvintele sunt prea sărace pentru a expune o înșiruire a tuturor darurilor cu care am fost binecuvântat prin lucrarea Preasfinției Sale, copleșindu-mă cu o dărnicie nemaîntâlnită,

mai ales prin părăsirea la cele mai înălțătoare experiențe pe care le poate trăi omul prin slujirea la Sfântul Altar. Și pentru ca lucrarea de dragoste părintească pe care Preasfinția Sa a împlinit-o cu mine să fie desăvârșită, m-a chemat, cu puțină vreme înainte de plecarea Sa neașteptată la Domnul, să-mi împărtășească și cel mai prețios dar pe care l-a primit de la Dumnezeu: slujirea arhierescă.

Mulțumirea și recunoștința pe care i le datorez Preasfințitului Părinte Gurie pentru toată dragostea și bunătatea pe care le-a revărsat peste mine nu se pot exprima în cuvinte, de aceea îi cer lui Dumnezeu – prin rugăciune – ajutorul, ca la acestea să fie adăugată și fapta, în încercarea de a urma exemplul bunului și blândului meu părinte în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor, păstrându-i vie amintirea, așa cum, la rândul-i, a făcut-o cu părintele său duhovnicesc, vrednicul de pomenire mitropolit Nestor al Olteniei.

Bunul Dumnezeu să odihnească în cetele sfinților Săi sufletul celui dintâi episcop al Devei și Hunedoarei, Preasfințitul Părinte Gurie Georgiu, părintele cu suflet de copil, bun și iubitor, sincer și nevinovat, care s-a făcut tuturor toate și ne-a lăsat întipărit în inimă un chip zâmbitor și vesel, expresia bucuriei izvorâte din dragoste față de Dumnezeu și față de oameni.

† NESTOR

Episcopul Devei și al Hunedoarei

PREASFINȚITUL PĂRINTE EPISCOP GURIE – MEDALION BIOGRAFIC –

Pr. Florin DOBREI

În ședința din 19 iunie 2009, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a hotărât înființarea unei noi Episcopii, cea a Devei și Hunedoarei, realizându-se astfel, după 159 de ani de așteptare, visul marelui ierarh Andrei Șaguna, Sfântul ocrotitor al Mitropoliei Ardealului, acela de a se întemeia și la Deva un centru eparhial¹. Într-o înșiruire firească de evenimente, în ziua de 29 octombrie 2009 a fost ales episcop al Devei și al Hunedoarei, iar o lună mai târziu, anume în duminica din 29 noiembrie 2009, întronizat – în Catedrala Episcopală „Sfântul Ierarh Nicolae” din Deva – cel dintâi arhipăstor al binecuvântatelor meleaguri hunedorene: Preasfințitul Părinte Episcop Gurie Georgiu.

Tânărul ierarh se născuse la 31 decembrie 1968, în satul Huta-Chiuiești (jud. Cluj), în familia credincioșilor Teodor și Maria, o familie binecuvântată de Dumnezeu cu patru copii: Irina, Tănăsie, Ioan și Grigore; bunii săi părinți i-au fost și cei dintâi „dascăli” ai formării sale morale, crescându-l în spiritul fricii de Dumnezeu și al respectului față de semeni, sădindu-i în suflet duhul blândeții, al rugăciunii și al buneii cuviințe. Clasele primare le-a urmat la Școala Primară din Huta (1976-1980), iar pe cele gimnaziale, la Școala Generală „Gheorghe Lazăr” din Cluj-Napoca (1980-1984). După absolvirea Liceului Industrial „Traian Vuia” din Cluj-Napoca (1984-1988) a fost admis la Seminarul Teologic din Craiova (1988-1992), apoi la Facultatea de Teologie

¹ Nicolae Iorga, *Neamul românesc în Ardeal și Țara Ungurească la 1906*, ed. a II-a, Editura Ministerului de Interne, București, 1939, p. 187.

Ortodoxă din Craiova, secția „Teologie Pastorală” (1992-1996), perioadă care a corespuns și cu intrarea sa, ca frate de mănăstire (1988), în obștea așezământului monahal de la Lainici (jud. Gorj), respectiv cu alegerea în funcția de secretar de cabinet (1989-1996) al mitropolitului Nestor Vornicescu al Olteniei. Pregătirea sa teologică a continuat pe băncile Institutului de Teologie Pastoral-Misionară din Padova (Italia), în cadrul a două stagii de pregătire postuniversitară, una masterală (1996-1997), iar cealaltă doctorală (1997-2000), încununată ulterior cu obținerea titlului de doctor în domeniul Teologie în cadrul Școlii Doctorale a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia. În Italia a înființat patru comunități ortodoxe românești, în centre urbane precum Padova, Pordenone, Treviso și Verona, lucrând – cu timp și fără timp – la închegarea și la dinamizarea activității pastoral-misionare din cadrul acestora; în același scop a elaborat și tipărit numeroase articole și cuvântări în publicații locale, precum *Oriente Cristiano*, *Difesa del popolo*, *Il Gazzettino*, *Portavoce* etc., și a pus bazele buletinului *Lumină Lină* al parohiei românești din Padova (1997). Viitorul ierarh a fost tuns în monahism la mănăstirea Lainici, în ziua de 1 februarie 1990, fiind hirotonit ierodiacon la 4 februarie 1990, respectiv ieromonah, la 1 ianuarie 1992, în Catedrala Mitropolitană „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” din Craiova; în 1996 a primit distincția bisericească de protosinghel, iar în 2001, pe cea de arhimandrit. În perioada anilor 1992-1996 a îndeplinit ascultarea de ecleziarh al Catedralei Mitropolitane din Craiova, iar după revenirea în țară, pe cea de vicar administrativ-bisericesc al Arhiepiscopiei Craiovei (2000-2001). La recomandarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, pe atunci arhiepiscop al Craiovei și mitropolit al Olteniei, Sfântul Sinod al Bisericii Române, în ședința sa de lucru din 4-5 iulie 2001, l-a ales ca episcop-vicar al Arhiepiscopiei Craiovei; hirotonia întru arhieru a avut loc în ziua de 5 august 2001, în Catedrala Mitropolitană din Craiova. Purtând titulatura inițială de „Strehăianul” (2001-2004), iar între anii 2004 și

2009, pe aceea de „Gorjanul”, tânărul ierarh a supravegheat îndeaproape activitatea sectoarelor eparhiale și s-a îngrijit de construcția „Centrului Educațional pentru Dezvoltarea Resurselor Umane” și a „Complexului Rezidențial pentru Bătrâni” din Craiova; de asemenea, a îndeplinit funcția de președinte al Fundației „Cuvântul care zidește” și a participat, ca delegat al Sfântului Sinod, la mai multe simpozioane, congrese, conferințe, mese rotunde și întruniri naționale și internaționale pe teme de Teologie, în țară și peste hotare (Padova, Aquileia, Verona, Milano, Roma etc.).

Pe linie didactică, în perioada anilor 2004-2009 a predat, la Facultatea de Teologie din Craiova, disciplina „Teologie Pastorală”, elaborând două prețioase volume cu caracter pastoral-misionar, anume *Meditații duhovnicești la sfârșit de modernitate* (Craiova, 1999, 210 p.) și *Despre mântuirea sufletului în era post-industrială* (Craiova, 2001, 353 p.), precum și o mulțime de articole, note, comentarii și cuvântări, care au văzut lumina tiparului în revista *Mitropolia Olteniei* și în foaia pastoral-misionară craioveană *Cetatea Creștină*. În calitate de arhipăstor al meleagurilor hunedorene, a menținut pe mai departe contactul atât cu mediul universitar, predând aceeași disciplină (din anul 2010), ca profesor titular, la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, respectiv în calitate de cadru didactic asociat (din toamna anului universitar 2021/2022), la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, cât și cu cercetarea științifică, fiind autorul volumelor *Ofensiva Noilor Mișcări Religioase (NMR) și reversibilitatea secularizării* (Alba Iulia – Deva, 2013, 469 p.), *Articularea credinței în cultura timid-postmodernă românească – perspective aplicate de consolidare rațional-mistică a demersului pastoral* (coautor; Stockholm – Deva, 2014, 512 p.), *Vocația preoțească în context postmodern. Responsabilitate pastorală și criză de motivație în perimetrul eclezial* (Stockholm – Deva, 2014, 288 p.), *Il dramma dell'Europa odierna, «stanca» metafisicamente*.

Il "metabolismo" del terrorismo e delle sette nella visione di Massimo Introvigne (Stockholm – Deva, 2014, 264 p.) și „Mergând, învățați toate neamurile...”. Cuvinte pastorale (Stockholm – Deva, 2020, 228 p.), precum și a numeroase studii și articole, publicate în reviste din țară și din străinătate și în volumele colective ale unor simpozioane și conferințe naționale și internaționale, la care a participat².

În cei doisprezece ani de rodnică arhipăstorie, în plan administrativ-gospodăresc, pastoral-misionar, economic, cultural-educațional și social-filantropic s-au înregistrat multiple realizări, reafirmându-se și confirmându-se altfel premisele care au stat, în vara anului 2009, la baza înființării acestei noi eparhii a Patriarhiei Române, eparhie aflată, până în februarie 2012, în componența Mitropoliei Banatului, iar de atunci și până în prezent, în cea a Mitropoliei Ardealului. Spre exemplificare, pe paliere de activitate, se vor consemna câteva dintre acestea.

Astfel, la nivel administrativ-gospodăresc, la începutul anului 2010, cu sprijinul Consiliului Județean Hunedoara și al unui om de afaceri cu inimă mare (ing. Ion Grecu), s-a reușit achiziția unei clădiri-monument istoric, parte a ansamblului urban de pe strada Andrei Șaguna din Deva, destinată a deveni sediu administrativ al Centrului Eparhial al Episcopiei Devei și a Hunedoarei. În anii următori s-au executat lucrări de subzidire

² Alexandru Moraru, *Ierarhii Bisericii Ortodoxe Române – 2005. Bio-bibliografie selective*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2005, pp. 168-169; Idem, *Dicționarul ierarhilor români și străini – slujitori ai credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Basilica, București, 2015, pp. 165-166; Ion-Dragoș Vlădescu, „Georgiu Gurie”, în Mircea Păcurariu (coord.), *Enciclopedia Ortodoxiei românești*, Editura Institutului Biblic și de Misiune, București, 2010, pp. 294-295; Florin Dobrei, „Episcopia Devei și Hunedoarei”, în † Varlaam Ploieșteanul (coord.), *Autocefalie și responsabilitate*, Editura Basilica, București, 2010, p. 856; Idem, „Georgiu Gurie (Grigore)”, în Ioan Sebastian Bara et alii (coord.), *Județul Hunedoara, monografie V. Personalități hunedorene*, Casa de Editură EMIA, Deva, 2015, pp. 50-51; Idem, *Slujire și mărturisire. Episcopia Devei și a Hunedoarei la zece ani de la înființare*, Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, Deva, 2019, pp. 134-160, 216-224 etc.

și de consolidare a clădirii, de dren și de hidroizolație la nivelul fundației, de extindere și de recompartimentare a demisolului și a parterului, de construcție a mansardei și a unui foaier cu o cupolă pictată în stil bizantin, de amenajare și de utilare interioară cu toate cele necesare etc. Astfel primenit, noul sediu a fost sfințit în seara zilei de 8 noiembrie 2014, slujba fiind oficiată de însuși Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Pe aceeași linie, consemnăm și achiziția, în anul 2011, a unui imobil situat în proximitatea Catedralei Episcopale și a Centrului Eparhial și amenajarea sa ca reședință chiriarhală (2012-2014), prevăzută cu un paraclis închinat „Sfântului Luca al Crimeii”, respectiv renovarea și dotarea cu toate cele necesare a clădirii vechiului Centru Eparhial și al reședinței episcopale (2010-2011), dimpreună cu lucrările aferente de amenajare a curții Catedralei Episcopale „Sfântul Ierarh Nicolae” și „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Deva (2014-2016), lăcaș de cult consolidat în anul 2014, repavimentat în interior în 2020 și dăruit apoi cu un frumos altar de vară din lemn în 2021.

Beneficiind – ca eparhie – de un fond patrimonial mobil și imobil de o mare valoare artistică și istorică, amintim și grija purtată de către ierarhul hunedorean lăcașurilor de cult înscrise pe lista monumentelor istorice, precum și Centrului de concentrare carte veche, icoane și obiecte bisericești din incinta Protopopiatului Ortodox Orăștie, unde se găsesc peste 2.300 de cărți vechi și circa 770 de icoane.

În planul pastorației și al misiunii, amintim înființarea mai multor parohii urbane (în foste cartiere muncitorești din Deva, Hunedoara, Petroșani, Petrila, Călan, Orăștie, Hațeg și Simeria), hirotonirea a circa 140 de preoți și diaconi, efectuarea a circa 1.300 de vizite pastorale în parohii și filii, la așezămintele monahale și în centrele pastoral-misionare, cultural-educaționale și social-filantropice din eparhie, întâmpinarea a numeroase delegații oficiale și a unor oaspeți de seamă din țară și de peste hotare (ierarhi, cadre didactice universitare, personalități ale